

การพัฒนาความมั่นใจในการนำเสนองานของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
โดยใช้วิธีการสอนแบบให้รางวัลในการเสริมแรงทางบวก
Developing of early childhood education
students' confidence in the presentation by
giving award for positive reinforcement teaching technique

ศิริพร วงศ์คำคำ

Siriporn Wongtakom

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
(Faculty of Education, Lampang Rajabhat University)

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความมั่นใจในการนำเสนองานของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกและเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 29 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบประเมินความมั่นใจในการนำเสนอและแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ทางสถิติโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ประกอบความเรียง ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการใช้แผนการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีความมั่นใจในการนำเสนอโดยภาพรวมสูงขึ้น โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 41.63 อยู่ในระดับปานกลาง หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 66.14 อยู่ในระดับสูงที่สุด 2) ความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากขึ้นไป โดยมีความพึงพอใจที่วิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกทำให้เกิดความมั่นใจในการนำเสนอ กล้าแสดงออก เข้าใจตนเองและผู้อื่น รู้จักวิธีการควบคุมอารมณ์ของตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ : ความมั่นใจในการนำเสนอ งาน วิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก ความพึงพอใจ

Abstract

The research was to study the early childhood education students' confidence by using giving award for positive reinforcement teaching technique and to study the satisfaction of the students towards the teaching technique. The data was collected from the assessment of students' confidence in the presentation. The target group with the purposive sampling was 29 second year early childhood education students. The instruments were 5 lesson plans of using giving award for positive reinforcement teaching technique, the confidence in presentation scale and the students' satisfaction evaluation form. The data obtained were analyzed for mean and standard deviation. **The findings of the research were as follows:** 1) After the research experiment, the students had the confidence in the presentation at 66.14 which was in high level and before it was at 41.63 2) The students' satisfaction after using giving award for positive reinforcement teaching technique was in the most levels of

presentation confidence, being self-confident, understanding themselves and others and self-emotional controlling.

Keyword: students' confidence in the presentation, giving award for positive reinforcement teaching technique

**Corresponding author, E-mail: mam_sw@hotmail.com โทร 0810222075*

Received: 2 October 2018/Accepted: 8 January 2019/ / Published online: 30 April 2019

บทนำ

ประเทศไทยได้กำหนดวาระแห่งชาติตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนที่มีนัยสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (2560-2564) ที่ยึดคนเป็นศูนย์กลาง สนับสนุนให้มีการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของชาติ เป็นผลให้การพัฒนากำลังคนต้องปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 ใน 4 มิติ คือ 1) เป็นคนไทยที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 2) เป็นคนไทยที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม 3) เป็นคนไทยที่มีอัตลักษณ์ความเป็นไทยสามารถยืนอย่างมีศักดิ์ศรีในเวทีสากล และ 4) เป็นดิจิทัลไทยเพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่ยุคดิจิทัล กรอบคุณวุฒิแห่งชาติจึงได้ระบุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องเกิด ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ ครอบคลุมในเรื่องของความรู้เชิงวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี ข้อเท็จจริงต่างๆ 2) ด้านทักษะ ครอบคลุมทักษะด้านการคิดอย่างมีเหตุผล การหยั่งรู้ การคิดสร้างสรรค์ และการปฏิบัติ 3) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560) ดังนั้นการพัฒนานักศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญและต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต การส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้มีความตระหนัก มีความมั่นใจ และมีความเชื่อมั่นในองค์ความรู้ของตนเองจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

จากประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาพบว่า จากการสังเกตนักศึกษาโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการนำเสนอานเมื่อผู้สอนมอบหมายงานให้ทำรายงานและออกแบบการนำเสนอานหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนฟัง นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 80 มีความเขินอาย ไม่กล้านำเสนอ พูดไม่เป็นธรรมชาติ จำเนื้อหาที่จะนำเสนอไม่ได้ ไม่มั่นใจในองค์ความรู้ที่ตนเองมี และยืนอ่านจาก power point ให้เพื่อนในชั้นเรียนฟังโดยไม่สบตากับผู้ฟัง ทำให้การนำเสนอานไม่น่าสนใจ ผู้ฟังไม่ให้ความร่วมมือในการรับฟังการนำเสนอ ส่งผลให้นักศึกษาเสียกำลังใจและความมั่นใจในตนเอง จนทำให้ไม่อยากที่จะออกมานำเสนอานในครั้งอื่นๆ ต่อไป ซึ่งส่งผลต่อการประกอบอาชีพครูในอนาคตเนื่องจากการพูดหน้าชั้นหรือหน้าห้องเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องมีเพราะเป็นทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยจึงควรเริ่มที่การพัฒนาให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดนำเสนอาน หรือพูดถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่น โดยเฉพาะการพูดให้ความรู้แก่เด็กปฐมวัย ซึ่งต้องใช้ความมั่นใจ และความชัดเจนของภาษาทั้งภาษากายและภาษาพูด ผู้วิจัยจึงได้หาข้อมูลและศึกษาเทคนิคการสอนแบบเสริมแรงทางบวก หรือเทคนิคการสอนแบบให้รางวัลในการเสริมแรงทางบวก (Rewards Method) เพื่อใช้ในการจูงใจและพัฒนาความมั่นใจในการนำเสนอานของนักศึกษา เพราะการเสริมแรงคือการทำให้บุคคลมีความกระตือรือร้น เป็นแรงกระตุ้นให้ความถี่ของพฤติกรรมนั้นเพิ่มขึ้น ตัวเสริมแรงแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ ตัวเสริมแรงปฐมภูมิ เป็นตัวเสริมแรงด้วยคุณสมบัติของมันเองในการตอบสนองความต้องการทางชีวภาพหรือมีผลต่อผู้ได้รับโดยตรง เช่น อาหาร ความเย็น เป็นต้น 2. ตัวเสริมแรงทุติยภูมิ เป็นตัวเสริมแรงที่ต้องผ่านกระบวนการพัฒนาคุณสมบัติของการเป็นตัวเสริมแรง โดยการนำไปสัมพันธ์กับตัวเสริมแรงปฐมภูมิ เช่น เงิน รางวัล คำชมเชย เป็นต้น การเสริมแรงสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ การเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) เป็นการให้ตัวเสริมแรงทำให้บุคคลพอใจ และ การเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) เป็นการนำสิ่งที่บุคคลไม่ชอบหรือไม่พอใจออกไปซึ่งจะทำให้บุคคลเกิดความพอใจ (สุริยะ ประทุมรัตน์. 2557)

นักทฤษฎีการเสริมแรง Burrhus F. Skinner (อ้างถึงใน สุริยะ ประทุมรัตน์, 2557) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้สร้างทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) หรือทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ โดยกล่าวว่าพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลพวงเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมและผลกรรมซึ่งเป็นตัวเสริมแรง (reinforcer) หรือรางวัลที่จะทำให้พฤติกรรมที่บุคคลนั้นกระทำมีอัตราเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกัน ซึ่งแบ่งรางวัลออกเป็น 2 ประเภท คือ รางวัลภายนอก (Extrinsic

rewards) เป็นรางวัลที่นอกเหนือจากการทำงาน เช่น รางวัล หรือค่าตอบแทนอื่นๆ (Scherhorn, Hunt and Osborn. 2003) เป็นผลลัพธ์ของการทำงานซึ่งมีคุณค่าเชิงบวกที่ให้กับบุคคลในการทำงานและรางวัลภายใน (Intrinsic rewards) เป็นรางวัลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงาน ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความพยายาม หรือผลลัพธ์ของการทำงานที่มีคุณค่าเชิงบวกซึ่งบุคคลได้รับโดยตรงจากผลลัพธ์ของการทำงาน เช่น ความรู้สึกเป็นสุขจากการปฏิบัติงานที่ทำทนายให้สำเร็จ จากทฤษฎีดังกล่าวสามารถนำมาอธิบายแรงจูงใจในการเรียนการพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย กล่าวคือ ผู้สอนต้องจูงใจผู้เรียนด้วยวิธีการและเทคนิคต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการนำเสนอของนักศึกษาอันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนของนักศึกษาต่อไป

เทคนิคการสอนแบบให้รางวัล (Reward Method) การวิธีการเสริมแรงทางบวกที่สามารถนำมาใช้พัฒนาความมั่นใจของผู้เรียนอย่างได้ผลดียิ่ง ผู้สอนจะให้รางวัลแก่ผู้เรียนที่สามารถนำเสนออย่างมั่นใจ ครอบคลุม และเป็นธรรมชาติ โดยผู้สอนจะจำลองสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อต้องเผชิญกับปัญหา หรือเนื้อหาที่ตนเองไม่เคยพบเจอมาก่อน กิจกรรมจะเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเสริมแรงเพื่อนระหว่างทำกิจกรรมการนำเสนอ ผู้สอนสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการที่ผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเองในการนำเสนอ เพราะนอกจากจะได้คะแนนเป็นรางวัลแล้ว ยังได้รับของขวัญและคำชมจากผู้สอนและเพื่อนสำหรับการวัดผลใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม และการให้คะแนนอย่างเปิดเผย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวคิดในการเสริมแรงทางบวกมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางมีความมั่นใจในการนำเสนอ

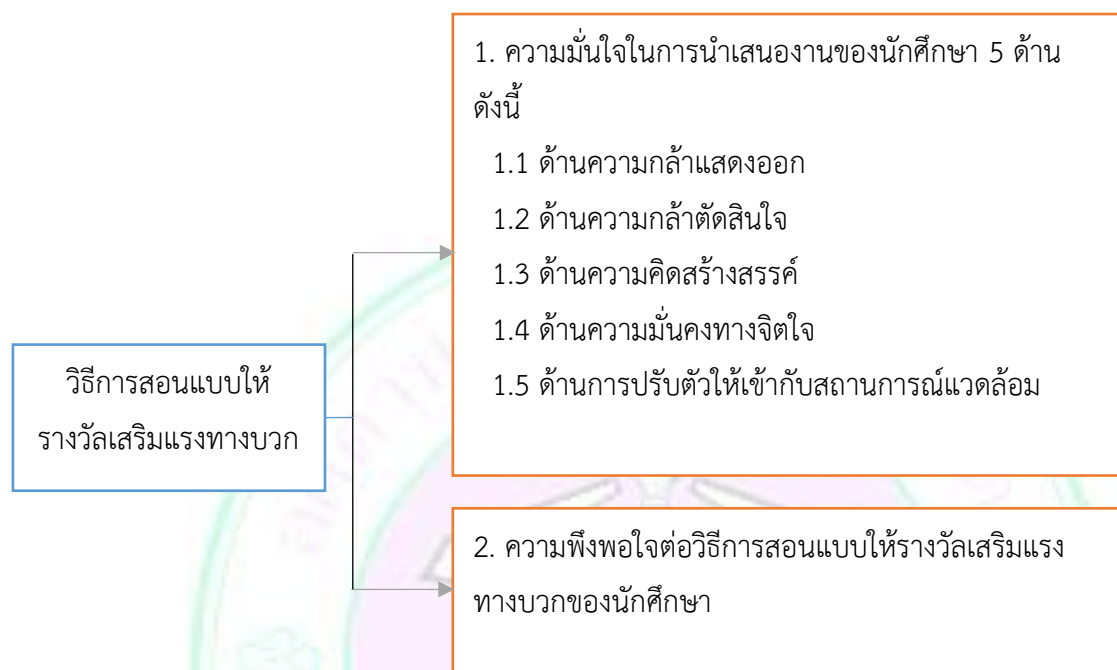
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความมั่นใจในการนำเสนอของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ทฤษฎี สมมติฐาน หรือกรอบแนวความคิด (conceptual framework) ของการวิจัยโดยสรุป สมมติฐาน

1. หลังการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีความมั่นใจในการนำเสนอสูงขึ้น
2. นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกมากขึ้นไป

กรอบแนวความคิด

ขอบเขตของการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

วิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก

ความมั่นใจในการนำเสนอของนักศึกษา

ความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก
ของนักศึกษา

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง ที่เรียนวิชาการพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ปีการศึกษา 2560 จำนวน 90 คน

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

คำสำคัญ (key words) และนิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษาศาสาวิชาการศึกษาศาสตร์ หมายถึง นักศึกษาศาสาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

ความมั่นใจในการนำเสนอ หมายถึง คุณลักษณะในตนเองของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความ กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ และมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถวัดได้จากพฤติกรรมทั้ง 5 พฤติกรรม ดังนี้

ด้านความกล้าแสดงออก หมายถึง นักศึกษากล้าพูด บรรยาย อธิบาย เล่าเรื่องหน้าชั้นเรียนโดยไม่รีรอ ประหม่า เินอาย กระฉับกระเฉง ว่องไว คล่องตัว

ด้านความกล้าตัดสินใจ หมายถึง นักศึกษามีความสามารถในการเลือกได้ด้วยตนเองโดยไม่ลังเล ไม่พึ่งพาความคิดหรือรอคอยการสนับสนุนจากผู้อื่น มีความรอบคอบ รู้จักการวางแผนที่ดี ไม่หลีกเลี่ยงปัญหา และสามารถประมวลสถานการณ์เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

ด้านความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง นักศึกษามีแนวคิดเป็นของตนเอง กล้าทำสิ่งใหม่ๆ ที่แตกต่าง ไม่หวั่นไหวต่อคำวิจารณ์

ด้านความมั่นคงทางจิตใจ หมายถึง นักศึกษามีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่ให้ตื่นเต้น วิตกกังวล มีความสุขุม รอบคอบ ไม่หวั่นไหวต่อสถานการณ์แวดล้อม เป็นตัวของตัวเอง

ด้านการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์แวดล้อม หมายถึง นักศึกษามีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้ม แจ่มใส ยอมรับสถานการณ์ใหม่ๆ โดยไม่กลัว และยอมรับฟังเหตุผลของผู้อื่น

วิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้คะแนน สิ่งของ และคำชมเชยจากผู้สอนและเพื่อนเป็นรางวัล ผู้เรียนได้มีโอกาสประเมินตนเองและประเมินเพื่อน มีการบอกคะแนนแก่ผู้เรียนอย่างเปิดเผย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาความมั่นใจในตนเองของผู้เรียน

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาความมั่นใจในการนำเสนองานของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ครอบคลุมในเรื่องกระบวนการและการดำเนินการจัดกิจกรรม สื่อประกอบกิจกรรม การมีส่วนร่วม และความพึงพอใจด้านคุณภาพการจัดกิจกรรม

ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

1. นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีความมั่นใจในการนำเสนองานเพิ่มมากขึ้น
2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาความมั่นใจในการนำเสนองานของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. พัฒนารอบแนวคิดการวิจัย ด้วยการกำหนดปัญหาและวัตถุประสงค์การวิจัย โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. คัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย โดยคัดเลือกนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการศึกษาพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ปีการศึกษา 2560
3. พัฒนาเครื่องมือวิจัย
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
6. สรุปและเขียนรายงานผลการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ปีการศึกษา 2560 จำนวน 29 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่

1. แผนการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก จำนวน 5 แผน
2. แบบประเมินความมั่นใจในการนำเสนองาน ซึ่งเป็นแบบสังเกตพฤติกรรม แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้
 - 2.1 ด้านความกล้าแสดงออก
 - 2.2 ด้านความกล้าตัดสินใจ
 - 2.3 ด้านความคิดสร้างสรรค์
 - 2.4 ด้านความมั่นคงทางจิตใจ
 - 2.5 ด้านการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์แวดล้อม
3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้
 - 3.1 ด้านกระบวนการและการดำเนินการจัดกิจกรรม
 - 3.2 ด้านสื่อประกอบกิจกรรม
 - 3.3 ด้านการมีส่วนร่วม
 - 3.4 ด้านความพึงพอใจด้านคุณภาพการจัดกิจกรรม

การพัฒนาเครื่องมือวิจัย

1. การสร้างแผนการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก
 - 1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก
 - 1.2 พัฒนาแผนการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก จำนวน 5 แผน โดยนำนิยามการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก เป็นหลักในการสร้างแผนการสอน แผนการสอนที่พัฒนาขึ้นจะสอดคล้องคุณลักษณะในตนเองของผู้เรียน โดยนำเนื้อหาจากรายวิชามาปรับและสร้างกิจกรรมให้แก่นักศึกษา
 - 1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของแผนการสอน
 - 1.4 หาความเที่ยงตรงโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้ององค์ประกอบต่างๆภายในแผน
 - 1.5 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ (IOC) โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ว่าต้องมีค่าเท่ากับ 1.00 เท่านั้นถึงจะถือว่าแผนการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกสามารถนำไปใช้ได้ (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. 2554) ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ พบว่า ค่าความเที่ยงตรงมีค่าเท่ากับ 1.00 จึงสามารถนำไปใช้ได้ โดยมีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ ให้เพิ่มภาคผนวกของแผนการสอนและบอกที่มาของเพลงที่นำมาใช้ในการทำกิจกรรม
 - 1.6 ผู้วิจัยปรับแก้ไขแผนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จัดทำแผนที่สมบูรณ์
 - 1.7 ดำเนินการใช้แผนกับกลุ่มเป้าหมาย

2. การสร้างแบบประเมินความมั่นใจในการนำเสนองาน

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความมั่นใจในการนำเสนอจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดความมั่นใจในการนำเสนอของกลุ่มเป้าหมาย

2.3 พัฒนาแบบประเมิน โดยนำนิยามความมั่นใจในการนำเสนอมาสร้างแบบประเมินความมั่นใจในการนำเสนอ ที่มีลักษณะเป็นแบบประเมินพฤติกรรมในการนำเสนอ

2.5 สร้างแบบประเมินความมั่นใจในการนำเสนอ ซึ่งเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมการนำเสนอ มีทั้งหมด 5 ด้าน ด้านละ 3 ข้อ คะแนนเต็มของแต่ละข้อเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนเต็มของแต่ละด้านเท่ากับ 15 คะแนน เกณฑ์การให้คะแนน เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามของลิเคิร์ต (Likert's Scale) ดังนี้

สามารถแสดงพฤติกรรมได้ดีมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
สามารถแสดงพฤติกรรมได้ดีมาก	ให้	4	คะแนน
สามารถแสดงพฤติกรรมได้ดีปานกลาง	ให้	3	คะแนน
สามารถแสดงพฤติกรรมได้น้อย	ให้	2	คะแนน
สามารถแสดงพฤติกรรมได้น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ความสัมพันธ์ของระดับคะแนนจากแบบประเมินความมั่นใจในการนำเสนอและการแปลความหมาย

1 - 15	มีความมั่นใจในการนำเสนออยู่ในระดับต่ำที่สุด
15 - 30	มีความมั่นใจในการนำเสนออยู่ในระดับต่ำ
31 - 45	มีความมั่นใจในการนำเสนออยู่ในระดับปานกลาง
46 - 60	มีความมั่นใจในการนำเสนออยู่ในระดับสูง
60 - 75	มีความมั่นใจในการนำเสนออยู่ในระดับสูงที่สุด

2.6 หาความเที่ยงตรงโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายกับพฤติกรรมการนำเสนอ

2.7 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ (IOC) โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ว่าต้องมีค่าเท่ากับ 1.00 เท่านั้นถึงจะถือว่าแบบประเมินความมั่นใจในการนำเสนอสามารถนำไปใช้ได้ (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. 2554) ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ พบว่า ค่าความเที่ยงตรงมีค่า เท่ากับ 1.00 จึงสามารถนำไปใช้ได้ โดยมีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ ให้ตรวจสอบการสะกดคำ มีบางคำพิมพ์ไม่ถูกต้อง

2.8 ผู้วิจัยปรับแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จัดทำแบบประเมินที่สมบูรณ์

2.9 นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก

3.1 แบบประเมินครอบคลุมในเรื่องกระบวนการและการดำเนินการจัดกิจกรรม สื่อประกอบกิจกรรม การมีส่วนร่วม และความพึงพอใจด้านคุณภาพการจัดกิจกรรม เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามของลิเคิร์ต (Likert's Scale) ดังนี้

มีความพึงพอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มีความพึงพอใจมาก	ให้	4	คะแนน

มีความพึงพอใจปานกลาง ให้	3	คะแนน
มีความพึงพอใจน้อย ให้	2	คะแนน
มีความพึงพอใจน้อยที่สุด ให้	1	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมาย แปลผลได้ดังนี้

1.00 – 1.49	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.50 – 2.49	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
2.50 – 3.49	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
3.50 – 4.49	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
4.50 – 5.00	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 ตรวจสอบความถูกต้องและจัดทำแบบประเมิน

3.3 หาความเที่ยงตรงโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง
 จุดมุ่งหมายกับข้อคำถาม

3.4 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ (IOC) โดยผู้วิจัย
 กำหนดเกณฑ์ว่าต้องมีค่าเท่ากับ 1.00 เท่านั้นถึงจะถือว่าแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้
 รางวัลเสริมแรงทางบวกสามารถนำไปใช้ได้ (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. 2554) ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ พบว่า
 ค่าความเที่ยงตรงมีค่า เท่ากับ 1.00 จึงสามารถนำไปใช้ได้ โดยมีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ ให้
 ตรวจสอบการสะกดคำ มีบางคำพิมพ์ไม่ถูกต้อง

3.5 ผู้วิจัยปรับแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จัดทำแบบประเมินที่สมบูรณ์

3.6 นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการประเมินความมั่นใจในการนำเสนอของของกลุ่มเป้าหมาย ก่อน
 การใช้แผนการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก
2. ใช้แผนการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก จำนวน 5 แผน จำนวน 6 สัปดาห์
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยประเมินความมั่นใจในการนำเสนอของ หลังการใช้แผนการสอนแบบ
 ให้รางวัลเสริมแรงทางบวก
4. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก หลัง
 การใช้แผนการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบประเมินความมั่นใจในการนำเสนอ และแบบ
 ประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก

การนำเสนอข้อมูล

นำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ในการพัฒนาความมั่นใจในการนำเสนอของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย โดยใช้วิธีการสอนแบบให้รางวัลในการเสริมแรงทางบวก ผู้วิจัยได้นำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความมั่นใจในการนำเสนอของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยก่อนและหลังได้รับวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกโดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความมั่นใจในการนำเสนอของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกโดยภาพรวมและแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมั่นใจในการนำเสนอโดยภาพรวม

ก่อน/หลัง	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ก่อนใช้แผนการสอน	29	75	41.93	1.81	ปานกลาง
หลังใช้แผนการสอน	29	75	66.14	2.13	สูงที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนความมั่นใจในการนำเสนอของนักศึกษาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.63 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.81 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 66.14 อยู่ในระดับสูงที่สุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.13

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมั่นใจในการนำเสนอรายด้าน

(n=29)

ความมั่นใจในการนำเสนอ งานรายด้าน	คะแนน เต็ม	ก่อนได้รับวิธีการสอนแบบ ให้รางวัลเสริมแรงทางบวก			หลังได้รับวิธีการสอนแบบ ให้รางวัลเสริมแรงทางบวก		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ด้านความกล้าแสดงออก	15	9.24	0.83	ปานกลาง	13.51	0.69	สูงที่สุด
ด้านความกล้าตัดสินใจ	15	8.07	0.75	ปานกลาง	13.03	0.73	สูงที่สุด
ด้านความคิดสร้างสรรค์	15	8.14	0.91	ปานกลาง	13.14	0.95	สูงที่สุด
ด้านความมั่นคงทางจิตใจ	15	8.34	1.04	ปานกลาง	13.59	0.82	สูงที่สุด
ด้านการปรับตัวให้เข้ากับ สถานการณ์แวดล้อม	15	8.14	0.74	ปานกลาง	12.86	1.12	สูงที่สุด
คะแนนรวม	75	41.93	1.81	ปานกลาง	66.14	2.13	สูงที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าความมั่นใจในการนำเสนอของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น เท่ากับ 24.21 โดยด้านความมั่นคงทางจิตใจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด

เท่ากับ 13.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.82 รองลงมา คือ ด้านความกล้าแสดงออกมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 13.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 ส่วนด้านการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์แวดล้อมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ เท่ากับ 12.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.12

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก

(n=29)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. เป็นกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจในตนเอง	4.76	0.43	มากที่สุด
2. เป็นกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ	4.65	0.48	มากที่สุด
3. ขณะทำกิจกรรมนักศึกษารู้สึกถึงความอบอุ่น เป็นกันเอง สร้างกำลังใจ	4.55	0.51	มากที่สุด
4. มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมอย่างเหมาะสม	4.76	0.43	มากที่สุด
5. ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.48	0.69	มาก
6. กิจกรรมทำให้นักศึกษากล้าคิด กล้าพูด กล้าแสดงออกมากขึ้น	4.76	0.43	มากที่สุด
7. กิจกรรมทำให้นักศึกษามีความรอบคอบในการตัดสินใจมากขึ้น	4.59	0.50	มากที่สุด
8. กิจกรรมฝึกความอดทน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.65	0.48	มากที่สุด
9. กิจกรรมทำให้มีความคิดเป็นของตนเอง มีความมั่นใจในการนำเสนองานต่อหน้าเพื่อน	4.69	0.47	มากที่สุด
10. กิจกรรมฝึกให้ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดีขึ้น	4.72	0.45	มากที่สุด
11. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ประเมินตนเองและเพื่อน	4.83	0.38	มากที่สุด
12. กิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ หรือวิชาอื่น ๆ ได้	4.76	0.43	มากที่สุด
รวม	4.68	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.48 โดยมีความพึงพอใจในเรื่องกิจกรรมเปิดโอกาสให้ประเมินตนเองและเพื่อน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจในตนเอง มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมอย่างเหมาะสม กิจกรรมทำให้นักศึกษากล้าคิด กล้าพูด กล้าแสดงออกมากขึ้น และกิจกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ หรือวิชาอื่น ๆ ได้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.43 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนระยะเวลาในการดำเนิน

กิจกรรมมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 อยู่ในระดับมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เสนอผลการวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จากการสอบถามความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด พบว่า

ด้านบรรยากาศการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาตอบ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 44.82 มีความเห็นว่า วิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก มีความตื่นเต้น ทำหาย ไม่น่าเบื่อ มีความสุข เพราะได้เห็นเพื่อนนำเสนองานในรูปแบบที่แปลกใหม่ และทุกคนมีความพยายามที่จะได้รางวัลจากอาจารย์และเพื่อน อาจารย์และเพื่อนให้กำลังใจอยู่เสมอ ทำให้กล้าที่จะพูด อธิบายและนำเสนอมากขึ้น

ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรม พบว่า นักศึกษาจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 37.93 เห็นว่าควรจัดให้มีการนำเสนอแบบกลุ่มเพิ่มมากขึ้น เพราะการนำเสนอแบบกลุ่มทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและกล้าที่จะนำเสนอมากขึ้น นักศึกษาจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.69 เห็นว่าขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นไปอย่างเหมาะสม นักศึกษาจำนวน

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ผู้เรียนจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 82.76 เห็นว่าได้รับประโยชน์จากวิธีการสอนแบบนี้เป็นอย่างมากเพราะ เกิดทักษะการสื่อสารที่มีขั้นตอนชัดเจน ทำให้มีความมั่นใจในการนำเสนอมากขึ้น ซึ่งสามารถนำไปใช้กับวิชาอื่นๆได้ และมีความสำคัญต่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีความมั่นใจในการนำเสนอสูงวกว่าก่อนการจัดการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ จากการวิจัยทำให้ทราบว่า การใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก (การให้รางวัล) มีส่วนช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในการนำเสนอเพิ่มมากขึ้น การเสริมสร้างกำลังใจในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย และการเป็นผู้ฟังที่ดี สอดคล้องกับทฤษฎีเสริมแรงของ Cartson (1993 อ้างถึงใน อธิยา จินะกาญจน์ และสุวีร์ ศิวะแพทย์. 2554) ที่กล่าวว่า การเสริมแรงคือการเพิ่มความน่าจะเป็นของการแสดงพฤติกรรมตอบสนอง โดยการให้สิ่งเร้าที่จะทำให้การตอบสนองนี้เพิ่มขึ้น เรียกว่าตัวเสริมแรงในการส่งเสริมให้นักศึกษามีความมั่นใจในตนเองในการนำเสนอ ดังนั้น วิธีสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวก จึงต้องมีกิจกรรมที่เน้นให้นักศึกษาได้ ผึกคิด ผึกพูด ผึกแสดงออก บรรยากาศในการเรียนต้องเป็นไปอย่างไม่น่าเบื่อ มีความสุข จูงใจให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ออกมา ซึ่งสอดคล้องกับ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2550 อ้างอิงจาก Rimm & Masters. มปป.) ที่กล่าวว่า ตัวเสริมแรงที่เป็นคำพูด สิ่งของหรือคะแนนจะทำให้ นักศึกษามีพฤติกรรมที่มีความถี่เพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ เช่น การให้นักศึกษาได้รับคำชมจากเพื่อนจะเป็นตัวเสริมแรงให้นักศึกษามีความมั่นใจในการนำเสนอต่อหน้าเพื่อนมากขึ้น ซึ่งมีผู้วิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้วิธีการเสริมแรง เช่น บัวสอน วงศ์สนิท (2546) ได้ศึกษาเรื่องผลของการเสริมแรงด้วยการให้ข้อมูลย้อนกลับ ควบคู่กับการใช้เบี้ยอรรถกรและการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการใช้หลักฟรีแมค เพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นหลังจากได้รับการเสริมแรง ด้วยการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการใช้เบี้ยอรรถกรแบบทุกครั้ง การให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการใช้เบี้ยอรรถกรแบบครั้งคราว การให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการใช้หลักฟรีแมคแบบทุกครั้ง การให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการใช้หลักฟรีแมคแบบครั้งคราว มีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับอธิยา จินะกาญจน์ และสุวีร์ ศิวะแพทย์. (2554) ที่ได้ศึกษา

ผลของการใช้เทคนิคการเสริมแรงด้วยกิจกรรมต่อพฤติกรรมความไม่ใส่ใจในการเรียน ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกรูคุ จังหวัดนครพนม จำนวน 3 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมความไม่ใส่ใจในการเรียนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 3 คนลดลง และสุริยะ ประทุมรัตน์ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 39 คน โดยใช้รางวัลในการเสริมแรงทางบวก ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ มีความกระตือรือร้นและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความตั้งใจเรียนและเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีความเชื่อมั่นในการแสดงออกในแต่ละสถานการณ์ จากการอ้างอิงดังกล่าวทั้งจากงานวิจัย ตำรา และเอกสารทางการจัดการศึกษา จึงสรุปได้ว่าการใช้วิธีการสอนแบบใช้รางวัลในการเสริมแรงทางบวกช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีความมั่นใจในการพูดนำเสนองาน หรือพูดถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่น นักศึกษาได้ฝึกในเรื่องของการเป็นผู้ฟังที่ดี ซึ่งการให้รางวัลหรือคะแนนทั้งจากครูและเพื่อนเป็นเหมือนขวัญและกำลังใจให้นักศึกษามีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

เนื่องจากระยะเวลาในการทำวิจัยมีช่วงเวลาจำกัด หากเพิ่มระยะเวลาในการจัดการสอนโดยวิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกจะทำให้ให้นักศึกษามีความมั่นใจในการนำเสนองานได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิธีการสอนรูปแบบอื่นเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการนำเสนอของนักศึกษา เช่น วิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น
2. ควรมีการใช้วิธีการสอนแบบให้รางวัลเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาความสามารถในด้านอื่นให้กับนักศึกษา เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ความสามารถในการบริหารเวลา ความรับผิดชอบ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ อุทิศไทย. (2543). *การเปรียบเทียบการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรกับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกการลบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านคลองสาน จังหวัดกำแพงเพชร*. (วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตวิทยาลัย). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชู คำขาย. (2544). *จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- กรองแก้ว อยู่สุข. (2535). *พฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราภา เตังไตรรัตน์. (2544). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จรัสรัตน์ อัยมาตร. (2525). *ผลการใช้แรงเสริมแลกเปลี่ยนต่อพฤติกรรมไม่ทำการบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางปะอิน ราชานุเคราะห์หนึ่ง* (วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตวิทยาลัย). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บัวสอน วงศ์สนิท. (2546). *ผลของการเสริมแรงด้วยการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการใช้เบี้ย*

อรรถกรและการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการใช้หลักรีแมค เพื่อพัฒนาการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. (วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิต
วิทยาลัย). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ประเทือง ภูมิภักตราคม. (2540). *การปรับพฤติกรรม : ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพมหานคร:
โอเดียนสโตร์.
- ประทีป จินฉ. (2540). *เอกสารประกอบการสอนวิชา : การวิเคราะห์พฤติกรรมและการปรับ
พฤติกรรม (Behavior analysis and behavior modification)*. กรุงเทพมหานคร:
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2536). *การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. (2554). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริบุรณ์ ศรีสุวรรณ. (ม.ป.ป.). *ทฤษฎีการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ. (2527). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2526). *การปรับพฤติกรรม (Behavior modification)*. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2536). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม*. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม (Theories and
Techniques in Behavior modification)*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2550). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2546). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร:
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุพานี สฤณวานิช. (2549). *พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่ แนวคิดทฤษฎี*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุริยะ ประทุมรัตน์. (2557). *การพัฒนาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
สาขาวิชาสังคมศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้รางวัลในการเสริมแรงทางบวก*. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร. 6(12). 71-79.
- โสภิตา ลิ้มวัฒนาพันธ์. (2538). *การเปรียบเทียบผลของการปรับพฤติกรรมโดยใช้การควบคุม
ตนเองกับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกร ที่มีต่อการเพิ่มและการคงอยู่ของพฤติกรรมความ
รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ชั้นปีที่ 1 (ปริญญาโท วท.
ม.), (พฤติกรรมศาสตร์)*. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (ฉบับ
ปรับปรุง) 2560*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พรักหวานกราฟิก.
- อิชยา จินะกาญจน์ และสุวีรี ศิวะแพทย์. (2554). *ผลของการใช้เทคนิคการเสริมแรงด้วยกิจกรรมต่อ*

- พฤติกรรมความไม่ใส่ใจการเรียนรู้. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 5(2). 195-203.
- Daft, R. L. and Marcic, D. (2007). *Management the New Workplace*. Ohio: Thomson South Western.
- Schermerhorn, J.R., Hunt, J.G. and Osborn, R.N. (2003). *Organizational Behavior*. 8th ed. USA: John Wiley & Sons

